

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESETŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre . . . 1 frt.
Félévre . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közlötnek, külön mindannyiszor 30 kr. helyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyjutca 1609. sz. n.
Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuriacsán Péter újszerkeszkedésében.

A nyilttérben magán és pártérdekű cikkeket ólcsó árért elfogadunk.

AZ ANYA.

— Lesage. —

Jer gyermekem, jöszte kedveslányom,
Te, ki nem ismered a bánatot —
Jöszte, jöszte! hajtsd le szép kis fejed
Ötömbbe, mely annyiszor ringatott.
Hunyd be szemed, s szépen álmoldozzál,
Mint a midőn dallal altatalak, —
Melletted van anyád, örpaizsod...
Aludj, aludj! legyen boldog álmod!

Alszol is már... mily varázsbrándok
Jönnek lopni ártatlan álmodat?
Mosolyt láttam ajkadon enyelgni:
Szívünkben egy talán a gondolat?
Halványul homlokod... mi riaszt fel?
Szép szemedben mily remegés támad?
Melletted van anyád, örpaizsod...
Aludj, aludj! legyen boldog álmod!

Nincs az életben felhőtelen nap,
Kéj s gyönyörrel együtt jár a bánat...
Ne boruljon rád soha zivatar,
Tönkre téven minden szentebb vgyat!
Félre, félre minden szomorúság!
Fényes jövőd hint neked rózsákat...
Melletted van anyád, örpaizsod —
Aludj, aludj! legyen boldog álmod!

Tiszaparti.

A meghiusult párbaj.

— Előadja: Bodossy Pál. —

(Folytatás.)

Bár ne eresztette volna, bár hirtelen megugrott volna legalább dr. Susták, hogy a Kortyoli első duhét kikerülhesse. Nem tette. Egész jó képpel várta a honoráriumot Kortyolától, ki pedig mihelyt szabad lett, rögtön nekigrott Sustáknak s megverte, fojtogalta úgy, amilyet még sohasem kapott többet gyógyítás-díj fejében.

Valami keservesen aztán kiszabadulván kezei közül, ijedve és kétségbeesve szaladt egyenesen a bíróhoz. Tökéletesen megváltozott a véleménye Kortyolira nézve. Ez az ember meg van veszve.

* * *

— Biró uram! baj, de nagyon nagy baj van. Így s így történt az egész história; mind ebből pedig az a szomorú tanács, hogy a rektor megszöszött. Tör, ront, üt, vág, ugat. No csak hamar tessék intézkedni, hogy kőrishogarat rágjanak neki, s ha pedig ettől meg nem gyógyul, akkor be kell csalogatni valami bogja-kemenzcsébe, az előtét aztán rá kell tenni, hogy emberben vagy állatban kárt ne tehessen.

Erre a bíró is megjiejt. — Hogy is ne ijedt vón, nagy sor ez!

.. De hát bizonyos benne doktor ur! hogy Kortyoli csakugyan meg van veszve?! kérdi álmélködve a bíró,

— Ah kéreméssan! persze, hogy bizonyos vagyok felöle, hisz az én gyógykezelésem alatt veszet meg, — vagy mi a gutát beszélék! — Kurám alatt volt két óráig; eret vágtam rajta, egyszóval mindent megtettem amit egy bel és kül gyógyász megteenni képes; de végre is egy felsőbb hatalommal megbirkózni tudni, az én emberi véges elmém, tudományom és erőm felülmúlja.

Kiadván a bírónak ennekutánna a kőrishogárra vonatkozó receptet, futott tovább, s hagyta megárá a bámuló bírót. Neki sürgős utja van, anyja a betege, hogy négy lábának kellene lenni, hogy a betegekhez való futkozást meggyőzze. Ehun a levele Hátraugry főhadnagynak is, oda is már rég el kellett volna mennie, ha a többi terhes betegektől szabadulhatott volna. — Ki tudja az már tán ezöla be se várhatta őt, hanem egyenesen meghalt.

Bekopogtatott Hátraugryhoz.

Herein!

.. Mi baj drága kapitányom?! Hml hm! nagyon sápadtan nézünk ki, nem jól alutunk? Hml fáj, mi fáj? Tessék panaszkozni hamarosan, mert jelentésem és segélyemet másutt is sürgösen igénylik. (Köztiünk legyen mondva, pedig egy kállábu betege se volt, hanem igen is egy négylábu a plébános malacza ugyanis étvágy hiányban szenvedvén, ennek dr. Susták egy font cuba kávét megdarált, fel-

eresztette írósvajas boreczettel, megszóta paprikázta emberül, akkor bele-töltötte azon forróan az egész mixturát; — ha ettől meg nem jön az étvágya semmitől se. — A mongoliczának azonban nem levén valami disznó-emberi gyomra, az ezt a kotyvadékat, szörnyen megaprehendálta, minélfogva killete tőle a harmadnapos hideg nyomban a n. Valóságos lázba esett, neki ment lünek-fának. Erőnek erejével felakart mászni a létrán a padra. Ezt a páciienst tehat mindennap megkellett látogatnia, s ebben a jöszágban volt öszpontosítva a Susták összes beteg-létszáma.)

* * *

— No szóljon drága főhadnagym! és érdemesült kapitányom! mie fáj? ugye az esteli vacsoránál a bibe. Láttam, s mondtam is mingyárt magamban mikor azt a malaczpecsenyét ette, hogy az okvelten meg fog ártani. Óh a malaczpecsenye evésénél szerfelett vigyazni kell arra: hogy ne valahogy a 9 testvér malaczok 6-kát egye meg az ember, mert ebben az egyben van letéve a minden csömörök kutforrása. No de ne busuljon, komolyabb bajoktól is megtudja menteni az én tudományom az emberiségét. Hólnaputánra már... ,

— Fel lesz hantolva a sirom, ugy lehet, — egészíték ki a szót Hátraugry.

.. Micsoda?

— Amint mondám; lehet hogy már én harmadnap mulva bemutatom tartózkodási engedélyemet a mennyei térparancsnokság előtt. Nem is azért hívtam édes doktorkám! hogy nekem valami orvosságot rendelvényezzen, azon én már tul vagyok. Rosz elővélelmem van, s ez engem sohasem szokott megcsalni. Legyen szives tehat végső akaratomat meghalgtatni, s azután... .

— Terremtö egy igaz isten! ijedt föl Susták ennek ép azon baja látszik lenni aminő Kortyolinak van. Szakasztott azonképen beszél: Hm hm! Ezek valamelyikét, valami veszett kutyn megharaphatta, s tegnap este együtt lévén egyikről a másikra átvitetelt ez

a nyavalya. Át b.z. a. De már át!
Át a!

— Ezek szerint Hátraugryt nem is hallgatta tovább Susták, hanem rohant egyenesen a patikába, egész kétségbeesve. Hiába kiabált utána a páciens. Hé! ni hó! doktor! doktor!!

— No csak te kiabály! — gondolta magában Susták, — majd én megharapatom magamat veled!

— Hátraugry teljességgel nem értette a dolgot, tehát csak bámult a futó Susták után.

— Mi a menykő lelheti ezt a felcsert? ugy fut mintha a pöcsik csipné. E bizony megbolondult. Meg a; de már meg!

— Susták a gyógyszerértára érkeztén, egy jó adag körsibogár port rendelt.

— Ilyen kell Hátraugrynak éppen. — Csak zseni ez a doktor!

— Futva futott vissza gyógyszerével pácienséhez, egyszersmind két biztos marku baktert is maga mellé vett a segítségért eszközésére, t. i. arra hogy lefogják.

Ne félj Hátraugry barátom! most gyógyulsz ki egyszer igazán. Csak türelem!

— Sustáknagylelkendezve visszaérkezvén, — Hátraugry által erősen végig nézegetett kíséretével, — megállt páciense előtt. Kettőt hármat köhintett s kezdeni akarta mondókáját.

— Kedves doktor ur! — vette ki szájából a szót Hátraugry — nekem mára egy igen okos emberre volna, tán utósó szükségem.

.. Ah kérem! de hogy utósó, de hogy utósó! vigasztalja a medikus.

— Lehet. Azonban én férfiasan akarok elkészülni ama fontos pillanatra, ahol és amelyben önnek segélyét igénylem. Tehát tudhatja uraságod hogy engem tegnap egy veszett kutya megmárt. — Egyébiránt nem értem mit jelent kísérete, midőn én négy szemközt akarok önnel beszélni?

— Hátraugry természetesen Kortyolit értette az előtte való napi versengésre czélozva, de ezt Susták miután a tegnapi történetet elfelejtette, nem így, hanem valóságos echt veszett kutya marásnak magyarázta, amiről már ő eleve is meggyőződött. Hogyne? hisz itt már a zsebében a prezervativum. Ő ne tudná az ilyen dolgot felismerni. Hát miért volna doktor? A jó doktornak az ember szeméállásából meg kell ismerni azt: hogy a foga fáj-e az illetőnek, májleptelengésben sinlik, vagy pipázhatnék-e?

— Erre tehát azt felelte: hogy az ő látnoki szemeit semmi sem kerüli ki. Igenis tudja az egész veszett kutya káuzst. Tessék egyébiránt nyugottan lenni az ő kíséretében megjelent ezen két ember miatt, kik bizonyára nem hátrányára, sőt ellenkezőleg, előnyére kívánnak lenni a vitéz főhadnagy urnak.

.. Amint ön akarja doktor ur!
Azt tehát tudni fogja doktorhám!

hogy nekünk egyikünknek vagy másikunknak, még ma meg kell halnia. Ezt kívánják a lovagi szabályok. Annak az ebnek a szőrvel kötenőd be a seb, amelyik megmárt.

— De bizony kutya egy szabály volna az — véle megszeppenve a diplomálan aesculáp. Egyikünknek?! Hogy érti ezt ez a veszett ember?

— Kérem! — mondja Susták — ne beszéljünk továbbá e dolgról; az idő drága, főleg öné nézve ahol nincs immár vesztegetni való idő. Minél fogva, ime itt van zsebében valami pompás gyógyszer, ezt uraságod beveszi, s holnap már olyan ruganyos egy legény lesz mint a virág.

— Erre Susták csakugyan elővette zsebéből az orvosságot; poharat és vizet rendelt behozatni.

Behozták.

Hátraugry nem értette az egész dolgot, csak bámult.

— Mi akar ez lenni? kérdi a gyanus szemmel kísért doktort.

.. Ez uram! egy csolnak, melyen önt az életrépartjára szándékszik kivontatni dr. Susták, a bizonyos halál feketetengeréről.

— Csolnak?

.. Csolnak.

— Dehát mit akar ön azzal a pohár nem tom én mivel?

.. Beveszi kedves főhadnagyom. Ez az egész. Ez lesz az a kutyaszőr mitől a ön sebe meg fog gyógyulni. Igen igen beveszi.

— Már mint én?

.. Már mint ön.

— Hóldította van ma doktor ur! vagy fogyta?

.. Rámnézve tölte, öné és életére ö nézve pedig fogyta. ha ezt mingyárt de mingyárt be nem veszi. Egykettő! utószor kérdem: akarja ön bevenni vagy sem?

— Bolond ön Susták?!

Fogjátok le!!

A bakterek az intésre rávetették magukat Hátraugryra.

— Hátraugry nem tudott hova lenni meglepetésében ütött, rugott, vágott, káromkodott úgy, hogy nehéz volt a földnek hallgatni.

Nem tesz semmit. — Csak hadd orditsón, rugkapáljon. Le kell kötni a kezeit!

Megtörtént.

— Megakartok gyilkolni rablók, zsványok!?! dühöngött a lefogott ember.

No most már bele kell tölteni az orvosságot!

Hm! de az nem könnyű dolog volt. — Mérget akartok belém tölteni gazemberek?! A páciens összefogta ajkait és fogait, — dejsz' így kutya! engem meg nem öltök!

.. Már pedig ezt beléd töltjük veszett ember! biztatá a rezonirozó katonát, Susták.

Az volt tehát a kérdés; hogy nyissák ki fogait, hogy bele lehessen csolnakázni a szájába?

A doktor találékony volt.

Az asztalon olt hevert a főhadnagy

tűz-szerszáma. még pedig nem holmi gyufa féle valóság, — melyet mindig kárhoztatandó luxus cikknek tartott, — ha nem az a szerszám, melyet — gazdája hite szerint — maga Árpád is használt volt, s mely „aczell, kova, tapló” czim alatt tette magát hajdanában híressé és világra szólóvá.

— Fogta tehát Susták az aczellt s ezzel a Hátraugry fogait pompásan kifeszítette, bánta is ő hogy egy két fog meglödült bele, száját felpezckelte, s annakutána az egész pohár czeufrét belezudította, egész diadallal. Mindkét füleitővére pedig odacsapott egy-egy tenyérrnyi vezikátort, hogy az egyik taszítsa, ez pedig huzza kifele a vesztiséget.

— Káttraugryt képzelhetőleg majd a guta ütötte meg mérgeiben, s undora miatt, hogy azt a czibérét belé töltötték.

(Folyt.köv.)

Kadencziák.

Fenakadt poéták számára.

Teréz.

Ne te réz-

Pénz.

Hagyd ott azt a krumpli sterczet,

Hiszen szakaszthatsz egy perczet!

Mit? megég a palacsinta?

Bám is én!

Előbb való a tinta,

Mint-a

Palacsinta;

Szín! a

Papir,

Mire pap ir.

Pap vagyok én a költészet papja

Fuss csak fuss!

Majd én vigyázok hogy a hus

Ki ne fus-

Son.

No, ne egy kis utraváló...

.. Ne-harapj! pokolraváló!

Itt van egy garas ni! nesze...

.. Tán elment az urfi esze?!

Egy garasért tintat!!

.. Azt hát!

Eregy, eregy! ne tátsd a szád,

Hallga! köhög édes anyád..

Jaj Zobeóth!

Huzd be hamar az ajtót,

Nézd! duzzad már mint egy párna.

... Eregy már na!

Sulyok.

A gyümölcsfa-tenyésztés jövendelmzése.

Mezőgazdasági körökben egyáltalán, sőt gyakran igen értelmes mezőgazdáknaál azon elbitéttel találkozunk, hogy a gyümölcsfák tenyésztése egyedül kedvtöltés, és hogy az több költséggel jár mint a mennyit jövendelm.

De ez igen téves felfogás, mert az ültetési költségek és az üzlet befektetett tőkéléhez aránylag talán a mezőgazdaság egy ága sem ad annyi tisztasasznót, mint a gyümölcsfa-tenyésztés.

Az osztrák-magyar birodalom kedvező fekvésű bortermező vidékein terjedelmesebb gyümölcsfa-tenyésztés, gaz-

dag jövedelmi forrás lehetne; hozzájárulna ezenfelül a vidék díszéhez, és hasznos módon javíthatná az időjárás gyakori erőszakos változásának kitétt égalját.

Nagyobb mérvű gyümölcsenyésztésünkkel északi Németországot majd nem egészen elláthatnánk, miként tényleg Csehország látja el Porosz és Szászországok nagy részét. Sok bőséggel, sok nagy- és kisbirtokos a gyümölcsből árult pénzzel, a földjeiken fekvő terhekért és az adókat leróhatnák, mi mellett nem szabad azon jótékony befolyásról sem megfeledkezünk, melyet a gyümölcsenyésztés a népség erkölcsi érületére gyakorol. A gyümölcsfa nevelése és ápolása, vásár- és ünnepepokon a gyümölcsből való kirándulások a falukon gyakran pótolhatnák az ártalmas kereskedőtevényt, az embereket szorosabban fűzné az otthonhoz, gondolkozásmódját saját és az összesség javára megnevelésíti.

Mindazon országokban, hol jól karban levő gyümölcsösök vannak, a lakosság munkás és erkölcsös.

Ezt előrebocsátva, néhány statisztikai adatot akarunk közölni, melyek többnyire Németországban gyűjtettek, annak bebizonyítására, hogy mily jövedelmező a gyümölcsfa-tenyésztés.

Ezen adatok nyomán az aránylag kicsiny, de jól kultivált Württemberg 3 1/2 millió scheffel gyümölcsöt termel átlagosan, mi mellett 1 800,000 lélekszámmal 30 mérő esik egy lakóra, a Neckar kerületben, mely egyike Európa leggyümölcsdúsabb vidékének, 180 mérő esik egy lakóra és pedig mind a legjára nemes gyümölcs.

A tübingi főjárásban (Württ.-mberg) az évi termés 800,000 sirni (1 sirni = 1/4 mérő) mely mennyiség 250,000 tallér értéket képvisel, ugy szintén Reutlingen város határában 50,000 tallér értékű gyümölcs termesztek.

De Württembergben kívül Németország más részeiben is a gyümölcs az első bevételi források között szerepel.

Igy az Elbe alsó folyásánál, mely Alten-Landenek is nevezetik, egy 1/2 — 1 mfd széles, és 3 mfd hosszú lapályon, 600,000 tallér értékű cseresznyét és almát termelnek; jó években mint pl. az 1862-diki 1 millió tallér értékűt, és ezt jobbára Hamburgba viszik. Alsó Lausitzban (Gutenadi vidék) csak a cseresznyéből befolyó jövedelem 60,000 tallerra becsültetik (1860-ban); Jena vidékén szilvából 700,000 tallért, dióból 12,000 tallért árulnak.

Térjünk át Franciaországra, hol évről évre több gondot fordítanak a gyümölcs nevelésére és a termelt gyümölcs értékesítésére, így Priel helységnek csak barackból 8—10,000 frankot, Thomerynek szőlőtenyésztéséből (többnyire Chasselas de Fontainebleau) évenként többet 15,000 franknál Montreuil híres őszi barackjából 100,000 frankot vesz be.

Az osztrák-magyar birodalom azon vidékei között, melyek a gyümölcs tenyésztést nagyobb mérvben űzik, kiváló

említését érdemelnek Tirol déli részei; így Bozen kamarái járás évenként 55,760 mázsa gyümölcsöt és szőlőt, valamint nagy mennyiségű déli gyümölcsöt exportál 453,000 frt értékben, míg a kevésbé finom gyümölcsből maga is ugyanannyit fogyaszt; ugy szintén Stejerország is százezrekre menő értékű gyümölcsöt termesz, mely a Dunán le, többnyire egészen Budapestig és még tovább szállítatik; ugy szintén Csehország egyes vidékei, melyeknek gyümölcstermése bizonyosan néhány millióra rug; így a tésheni uradalom 1859-ben többnyire még fiatal ültetvényekből 11,000 frtot vett be. Kecskemét és Nagy-Körös vidéke évenként szintén mintegy 100,000 mérő almát exportálnak 1868-ban 250,000 frt áru barackot; ugy hogy jó termésű években ezen vidékekről az elszállított gyümölcsöt egy millió forintra lehet becsülni, a kivitel többnyire Német-, Lengyel- és Oroszországba történik.

De a gyümölcs nemcsak friss állapotban, hanem conserválva mint gelée, befőzött, gyümölcsbör, vagy szárítva dobozokban, jelentékeny kereskedelmi cikket képez, így csak mellesleg jegyzem meg, miszerint Ringler József fiának konservált gyümölcs-gyára Bozenben évenként 90,000 frt áru gyümölcsöt dolgoz fel. Vajha ezen sorok a gyümölcsenyésztés iránt érdeket keltenének, és jövőre erre is, mint megőrzésünk egyik legjövődolgozó mivveltségére, több figyelmet fordítanának.

M. G.

V e g y e s .

Id. Jeney József városunk egyik közltszéletben álló polgára több havi súlyos szenvedés után f. hó 20-kán jobblétre szenderült, — temetése a mai napon történt. — Aldás emlékére s béke porainak.

— **A főiskolai tápintézet s szegény tanulók** részére teljesített segély gyűjtések eredményeül készséggel jegyezzok fel, mikép késpénzben 756 frt 76 kr gyűlt be, — miből 611 frt 32 kr a tápintézetet, 145 frt 44 kr a szegény tanulókat illeti; terményekben szintén jelentékeny adakozások történtek.

— **A honvédség felszerelése** ügyében múlt számban közölt pályázatra, helybeli iparosaink jelentékeny ajánlatokat tenni.

— **Bacsó** Luiza kisasszony színjátszókörnél néhány vendégszerepre meglelt nyerve.

— **Jelmex gyermek-bált** rendezett s tart f. é. nov. 27-kén Müller Lajos tánc tanár, — kezdete 7 órakor, — a színház épületében.

— **A helybeli nőtlen emberek** f. é. decz. 5-en zárkórú tánc-estélyt tartanak.

— **Díjbehajtó biztosság** Vársárhelyi Sándor előnyösen ismert és levékeny polgár választott meg.

— **„Szatmár”** című ismeretterjesztő és szépirodalmi heti lapra dr. Tomcsányi I. előfizetést nyitott, a lap ára: évnegyedéknél 1 frt, — megindul 1873. január 1-jével.

— **A n.-váradon építendő színház** 12 ezer frt költségeit a n.-váradiak a debreczeni intendatúrával szeretnék

megosztani. Mintha nem volna nekünk elég bajunk!

— **„Pellegt Viktor”** „Apollo” című zeneműfolyóirata legújabb (21. 22.) ketősszámának tartalma: 1) Petaud király udvara (Confusius IX) Deslihes Leo operetteje legszebb dallamából, egyveleg Hölzl Lőrincziétl. 2) Három hallgató magyar, Csér mák Antalól, zongorára alkalmazta Wachtel Aurel. 3) Zuhanyolka (gyors.) Hirschmann Ferenczöl. 4) Honvéd induló, Nagy Bélától. 5) Árva vagyok árva lettem, dal Feigler Gézátl. 6) Hozzá, Kapi Gyulától. — A jelen ketős szám ára külön 1 frt., előfizetési ár egész évre (mintegy 100 válogatott zeneműre 6 frt, félévre 3 frt. Az előfizetés vidéken legzélszerűben a postahivataloknál postautalványozás útján eszkelhető. — Budán az „Apollo” kiadóhivatalában iskola-utca 681. sz. a. — Minden eddigi megjelent szám és kötet folyton kapható.

— **Táborszky és Parsch** nemzeti zenemű kereskedésében Budapestben megjelent és székületett, „Jaj be bus ez a harangozó, — eredeti népdal Petöfi Sándortól, — zenesítve Ordi Lehelöl; ár 50 kr.

— A nm. m. k. pénzügyminiszterium által Csaplaky József I. oszt. fogalmazó II. o. titkárrá — a debreczeni m. k. pénzügyigazgatóság által pedig Kaffka Károly Debreczenvárosi tiszt. jegyző fogalmazóvá — és Jobbágy István irodai gyakornokká kinevezetett. Timcsák Ferencz II. o. fogalmazó I-ső o. fogalmazóvá előléptetett.

Szerkesztői levél.

Tiszapartinak. A feledés balsam. Nekünk öröm.

Bonyhai J. urnak. A hallgatás megárt, — l-galább nekünk igen. — Levélben töbhet.

V. M. Az uj hazában mi történik? M. Frigyes urnak. Nézzenek felém szeméi! — legalább lélekben és megemlékezésben.

S. A. A „sátor titkait,“ — titokban fogjuk tartani.

Vereses-nék. A „vár-rom alatt“ élő lelket nem találtunk.

„Nem kellessz már többé nekem,“ — Aláírjuk.

„Válmához.“ Nincs önkönl posta? hogy egyenesen neki küldje. Nem kézbesítjük.

„A vadász törvények.“ megvannak ló ve.

„Mi gyógyíthat meg már engem? mi más mint.“

Vegy a csókból egy pár quintet,

A borbul hozzá egy pintet,

Vagy kettőt, — ha igen jó.

„Volt nekem szeretni nem egy, hettő, három.“ Ej ej, minő csapodár lehet ön!

„Templomban.“ Ezzel komédiázni nem szabad.

S. J. „Az uszortörvény“ -ben nagyon lösvény a világlítás.

N y i l t t é r .

Hirdetmény.

Nyári István és neje Faragó Mária részére Csáki József és neje Darabos Sára a peresektől lefoglalt 100 dbot haladó fejsz juh s 3 darab számár miután az első árverésen el nem adathatott, 2-od ízben azaz f. évi november hó 30-dik napján 8 órakor azonnali fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek a juh és barom vásártéren elfognak adatait. 1—2.

Királyi járásbíróság.
Debreczen, 1874. október 10.

HIVATALOS ÉS MAGÁNHIRDETÉSEK.

5377. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni ipar és kereskedelmi bank** részére, alperes **Szilágyi Gábor**tól 1100 aft. lőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a **macsi pusztá** 51. számú telekjegyzőkönyhen a \times 65/6 h. r. sz. alatt bejegyzett s 5000 aftra becsült **nyilas** vagyis **22 hold 800** ööl szántóföld folyó **1874-dik évi december hó 9-dik.** szükség esetere **1875. január hó 9-dik** napján délutáni 3 óraker, a telekkönyvi irodában végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 500 frt. az árverelni számdeközzel által a kiküldött árverelő kezéhez bántapénzzel letendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütést követő napon a második a leütéstől 2 hó, a harmadik a leütéstől 4 hó alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamattal fentirt telekkönyvi hatóságánál felvezetendő; a bántapénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanok a leütést követő napon birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes felvezése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstár díjat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindenmü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére újjabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azok, akik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt nyvesíthetnek, felhívtnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetémmel közlételeként utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatóságához nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságánál 1874-dik évi október hó 30-dik napján tartott üléséből.

3-3. **Boruzs József** jegyző.

6464. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Balogh Imre** részére 1000 frt. özv. **Donát György** részére 200 frt. **Kovács Lajos** mint **Debreczen város polgármestere részére** 252 frt s jár. erejéig alperes **Kis Imréné Toth Zsuzsánntól** lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 1553. sz. könyvben jegyzett s **7500** aftra becsült **péterfia utcai 961. sz. házastelek** és **4 hold 350** ööl **önödi föld** megkísérlett első árverésen el nem kelvén, azok a kitüzött 2-dik határidőben folyó évi **decz.** 10-kén d. u. 3 óraker a telekkönyvi irodában végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen szükség esetere becsáron alól is elfognak adatni.

Kiküldési ár a becsérték, az árverelők által letendő bántapénz 750 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leü-

téstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt érdekes 6% kamattal a telekkönyvi hatóságánál felvezetendő; a bántapénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldőtől és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt a debreczeni kir. törvényszéknek 1874. november 13-kán tartott telekkönyvi üléséből.

1-3. **Boruzs József**, jegyző.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint felperes özv. **Balázs Jánosné részére** alperes **Városi Bálint** V.-pérségi lakostól 120 frt lőke s járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a V.-pérségi 795. sz. tjkvhen A. I. 3721. 4444. 4195. 6983. 7023 hr. sz. a bejegyzett s **összesen 140 aftra becsült szántó és kaszáló földek**, a megkísérlett első árverésen el nem kelvén, a kitüzött 2-dik határidőben u. m. folyó évi **decz.** 10-kén d. e. 9 óraker V.-pérs v. arszahánál a debreczeni kir. járásbírósig által megtartandó árverésen szükség esetere becsáron alól is elfognak adatni.

Kiküldési ár a becsérték, az árverelők által letendő bántapénz 14 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig a leütéstől számítva 14 nap 1 és 2 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamattal a telekkönyvi hatóságánál felvezetendő, a bántapénz az első részletbe tudatik, — a többi feltételek a kiküldőtől és a telekhivatalnál megtekinthetők

Kelt debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságánál 1874. nov. 13-kán tartott üléséből.

1-3. **Boruzs József**, jegyző.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETRFDND 1874. é. nov. 21-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.

Bécs ész.v. ind.	ó. p.	ó. p.	ó. p.
" áll. v. "	8 10 este	8 20 reg.	
Budapest "	8 20 "	8 30 "	
	7 30 reg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd "	10 15 reg.	9 18 este	4 reg.
Szolnok "	11 22 d. u.	10 26 éjtel	6 16 "
P.-Ladány "	12 — déln.	1 52 "	11 36 d. u.
Debreczen "	8 51 "	4 30 reg.	2 20 d. u.
Nyiregyháza "	5 39 "	7 48 "	(érv.)
Szerencs "	8 4 este	11 27 "	4 30 r. "
Miskolc érv.	9 5 "	1 5 d. u.	6 37 "
		1., 2., 3., 4. o.	8 — reg.
Miskolcz ind.		1 51 d. u.	8 — reg.
Kassa érkezés		6 — este	11 48 d. e.

IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

Kassa indulás	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Miskolc "	7 42 "	1 41 d. u.	9 24 "
Szerencs "	8 53 "	4 14 "	(érv.)
Nyiregyh. "	10 43 déln.	7 17 este	
Debreczen "	12 43 déln.	10 12 éjtel	3., 4. oszt.
P.-Ladány "	2 24 "	12 22 "	3., 4. oszt.
Szolnok "	4 54 "	4 40 reg.	6 29 o.
Czegléd érv.	5 49 "	5 59 "	12 14 éj.
Budapest "	8 31 este	8 45 "	1 49 "
Bécs áll. v.	6 11 reg.	6 22 este	
" ész. v.	6 24 "	6 34 "	

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé.

Bécs ész.v. ind.	ó. p.	ó. p.
" áll. v. "	8 10 este	8 20 reg.
Budapest "	8 20 "	8 30 "
	7 30 reg.	6 3 este
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.
Czegléd "	10 18 déln.	9 8 este
Szolnok "	11 12 "	10 15 éjtel
Mező-Túr "	12 22 d. u.	1 25 "
Csaba "	2 1 déln.	2 55 reg.
Arad érkezés	3 36 "	5 55 "
" indulás	3 51 "	6 — "
Vinga "	4 43 "	7 13 "
Temesvár érv.	5 40 este	8 36 "

V. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé

Temesvár ind.	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Vinga "	10 17 reg.	6 20 déln.	
Arad érv.	11 22 d. e.	7 49 este	
Szolnok ind.	12 12 "	8 52 "	3., 4. oszt.
Csaba "	2 16 "	11 42 éjtel	10 12 d. e.
Mező-Túr "	3 43 "	2 14 "	1 59 d. u.
Szolnok "	4 54 "	4 24 reg.	5 34 d. u.
Czegléd érv.	5 49 este	5 49 "	6 59 o.
Budapest "	8 31 "	8 45 "	
Bécs áll. v.	6 11 reg.	6 22 este	
" ész. v.	6 24 "	6 34 "	

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé.

Bécs északi v. ind.	ó. p.	ó. p.
" állam v. "	8 20 "	8 30 reggel
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. oszt.
Czegléd "	10 18 reggel	9 18 este
P.-Ladány "	2 35 d. u.	2 10 éjtel
B.-Ujfalu "	3 35 "	3 42 reggel
N.-Várad érkezés	4 47 "	5 21 "

VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

N.-Várad indulás	ó. p.	ó. p.	ó. p.
B.-Ujfalu "	11 22 d. e.	— este	
P.-Ladány érv.	1 23 "	10 27 éjtel	
Czegléd "	5 49 este	5 59 reggel	
Budapest "	8 31 "	8 45 "	
Bécs állam v.	6 11 reggel	6 6 este	
" ész. v.	6 24 "	6 34 "	

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozásán Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon, Nyíregyházán, Szerencsen, Szabolczon és Temesváron a Szabolczon és Temesváron kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Pályacsatlakozások:

I. Aradon: az első ordályi vasut személyvonatához Gyula-Fehérvár felé s Petrozány és Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged felé.

II. Csabán: az alföldi vasut vonatát Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: a Kassa és a n. északkeleti vasut vonataihoz Szeged felé, a Huny Czegléd felé.

IV. Kassáról: a kassai-oderbergi vasut Óderberghöz és Eperjeshez, a szabolczonai vasut vonatahoz Lengyel és Sziget felé. A kassai-oderbergi vasut 3. sz. személyvonatát Óderberghöz és Eperjeshez a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasut Óderberghől jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyesvonatát a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasut vonatahoz Eszék és az m. keleti vonathoz Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyháza: Ungvárral felé.

VIII. Szerencsén: S.-A.-Ujhegy Sziget felé.

IX. Szabolczon: Hatvan felé.

X. Szabolczon: Szeged és Baricz felé.

XI. Üllőföld-üzemeltetőség.

*) Minden szerdán és szombaton.